

Sygn. akt II KO 57/19

POSTANOWIENIE

Dnia 14 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **Z. S.**

oskarżonego o czyny z art. 241 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 14 sierpnia 2019 r.

wniosku Sądu Rejonowego w W. z dnia 5 czerwca 2019 r., sygn. akt VIII K (...),

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**uwzględnić wniosek i przekazać powyższą sprawę do
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. rozpoznający sprawę Z. S. oskarżonego o czyny zabronione z art. 241 § 1 k.k., postanowieniem z dnia 5 czerwca 2019 r., sygn. VIII K (...), wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie przedmiotowej sprawy Sądowi Rejonowemu w K. z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wniosek uzasadniono tym, że pomimo upływu ponad dwóch i pół roku od wniesienia aktu oskarżenia, postępowanie przed Sądem Rejonowym w K. nie może się toczyć z powodu stanu zdrowia oskarżonego. Sąd opisał kolejne starania zmierzające do spowodowania doprowadzenia oskarżonego na rozprawę, które okazały się bezskuteczne wobec kolejnych decyzji organu dysponującego (Sąd Okręgowy w K.), odmawiających zgody na doprowadzenie oskarżonego ze względu na stan jego zdrowia. Sąd przywołał w tym względzie m.in. pismo Sądu Okręgowego w K. z dnia 11 lutego 2019 r., w którym stwierdza się, że „z uwagi na nasilone objawy ze strony układu krążenia osadzony nie może być transportowany do czasu

ukończenia diagnostyki i leczenia”. W ocenie Sądu wnioskującego w sprawie nie zachodzą jednak przesłanki do zawieszenia postępowania, bowiem może być ono prowadzone przed sądem właściwym ze względu na miejsce przebywania oskarżonego (Areszt Śledczy w K.). Sąd podkreślił też, że oskarżony chce uczestniczyć w rozprawie, co wynika z jego licznych pism. W dalszej części uzasadnienia podniesiono, że ze względu na miejsce przebywania oskarżonego, postępowanie przed Sądem Rejonowym w K. nie doznawałoby przeszkód w rodzaju konieczności dalekiego transportu, w przeciwieństwie do tego przed Sądem Rejonowym w W.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego, pod pojęciem wskazanej w art. 37 k.p.k. przesłanki „dobra wymiaru sprawiedliwości”, uzasadniającej przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, należy rozumieć między innymi konieczność zapewnienia sprawnego i możliwie szybkiego rozpoznania każdej sprawy (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2008 r., II KO 77/08; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2008 r., II KO 5/08). Sąd Najwyższy przyjmuje również, że stan zdrowia oskarżonego może być okolicznością, która uzasadnia przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KO 22/18). Uznaje też, że dobro wymiaru sprawiedliwości narażone jest na szwank wówczas, gdy w sprawie zawisłej przed sądem może w ogóle nie dojść do wydania orzeczenia kończącego postępowanie ze względu na stan zdrowia uczestnika procesu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 sierpnia 2005 r., sygn. akt III KO 47/05).

Wobec takiego rozumienia pojęcia dobra wymiaru sprawiedliwości użytego w art. 37 k.p.k., wniosek Sądu Rejonowego w W. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu jest zasadny.

Sprawa zawisła przed Sądem Rejonowym w W. w listopadzie 2016 r. Celem ustalenia aktualnego stanu zdrowia psychicznego i możliwości udziału w postępowaniu karnym Z. S. dopuszczono dowód z opinii biegłych psychiatrów. W

dniu 29 czerwca 2017 r. do akt sprawy złożona została opinia biegłych psychiatrów, z której wynika, że ze względu na różne rozpoznania stawiane dotychczas, podejrzenie choroby afektywnej dwubiegunowej, cechy uszkodzenia OUN oraz prezentowane w trakcie badania objawy budzące podejrzenie psychozy, po jednorazowym badaniu sądowo – psychiatrycznym biegli nie byli w stanie wydać ostatecznej opinii sądowo – psychiatrycznej odnośnie ostatecznego rozpoznania i wypowiedzieć się co do poczytalności Z. S. w odniesieniu do zarzucanych mu czynów. Postanowieniem z dnia 17 sierpnia 2017 r. Sąd Rejonowy w W. zarządził wobec oskarżonego obserwację sądowo - psychiatryczną. W lutym 2018 r. do akt sprawy wpłynęła opinia sądowo – psychologiczna, natomiast w czerwcu 2018 r. opinia sądowo – psychiatryczna. Opinie zostały sporządzone przez biegłych lekarzy Oddziału Psychiatrii Sądowej Szpitala Zakładu Karnego nr (...) w Ł.

Od dnia 7 stycznia 2019 r. oskarżony pozostaje do dyspozycji Sądu Okręgowego w K. do sprawy III K (...). Termin rozprawy głównej przed Sądem Rejonowym w W. wyznaczono na 20 lutego 2019 r. W tym czasie oskarżony przebywał w Zakładzie Karnym w R. W odpowiedzi na wniosek o udzielenie zgody na przetransportowanie oskarżonego do Aresztu Śledczego w W. w celu doprowadzenia go na ww. termin rozprawy, pismem z dnia 11 lutego 2019 r. Sąd Okręgowy w K. udzielił informacji, że „z uwagi na nasilone objawy ze strony układu krążenia osadzony nie może być transportowany do czasu ukończenia diagnostyki i leczenia”. Zacytowane przeciwwskazanie zostało sformułowane w zaświadczeniu lekarskim z dnia 1 lutego 2019 r. opatrzonym pieczętką Ambulatorium Izby Chorych Zakładu Karnego w R. Wynia z niego ponadto, że prowadzona jest diagnostyka oskarżonego oraz trwa ustalanie jednostki leczniczej, która mogłaby wykonać zabieg operacyjny u oskarżonego. W zaświadczeniu znalazło się także stwierdzenie lekarza o następującej treści: „Wszelkie sytuacje stresowe stanowią dla osadzonego zagrożenie zdrowia a nawet życia”.

Kolejny termin rozprawy przed Sądem Rejonowym w W. został wyznaczony na 9 kwietnia 2019 r., lecz organ dysponujący ponownie nie wyraził zgody na doprowadzenie oskarżonego ze względu na jego stan zdrowia, który nie pozwalał na transport. W tym czasie oskarżony przebywał już w Areszcie Śledczym w K. (k. 2547). Podobnie, z tych samych powodów, nie wyrażono zgody na doprowadzenie

oskarżonego na termin rozprawy 5 czerwca 2019 r. (k. 2577). Do pisma informującego o braku zgody na przetransportowanie oskarżonego załączono kolejną opinię o stanie jego zdrowia (k. 1578-1579). W konkluzjach opinii zaleca się pobyt w jednostce z zapleczem szpitalnym, nie stwierdzając jednocześnie przeciwwskazań do udziału w czynnościach procesowych. Należy zaznaczyć, że opinia ta została wydana na wniosek Sądu Okręgowego w K., a co za tym idzie kwestia uczestnictwa w rozprawach dotyczyła postępowania toczącego się przed tym Sądem, a nie Sądem oddalonym o 300 km od aktualnego miejsca pobytu oskarżonego, czyli Aresztu Śledczego w K.

Wobec tego, że stan zdrowia oskarżonego w praktyce uniemożliwia osądzenie oskarżonego przez Sąd Rejonowy w W., względ na dobro wymiaru sprawiedliwości, rozumiane jako zapewnienie sprawnego i skutecznego prowadzenia postępowania karnego, nakazuje przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K. (por. także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2019 r., II KO 55/19).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.